

KO JE KO

Danica Aćimović (1957, Bašaid, Kikinda), autor dokumentarnih filmova, filmski i TV teoretičar, kritičar i pedagog. Završila osnovne studije književnosti u Novom Sadu, specijalizirala dokumentarni film na Fakultetu dramskih u Beogradu – gde je magistrirala i doktorirala. Od 1984. radi u TV Novi Sad kao urednik i rukovodilac u Dokumentarno obrazovnom programu. Realizovala na stotine emisija i serijala, takmičila se (i bila nagrađivana) na domaćim i svetskim festivalima dokumentarnog filma. Samostalne stručne knjige: *Televizijski dokumentarac* (2004), *Dokumentarni film i televizija* (2005), *RTV – teoretikum i praktikum* (2008). Objavljuje tekste u stručnim časopisima: „Link“, „CM“, „Discop Link“. Živi i stvara u Novom Sadu.

Mileta Aćimović Ivkov (1966, Bogatić), diplomirao i magistrirao srpsku književnost na Filološkom fakultetu u Beogradu. Piše poeziju, esejistiku i književnu kritiku. Objavio je zbirku poezije *Dno* (1995), za koju je dobio „Brankovu nagradu“. Dobitnik je i nagrade „Milan Bogdanović“ za književnu kritiku. Živi u Beogradu.

David Albahari (1948, Peć), prozni pisac, esejista i prevodilac. Objavio je knjige priča: *Porodično vreme* (1973), *Obične priče* (1978), *Opis smrti* (1982), *Fras u šupi* (1984), *Jednostavnost* (1988), *Pelerina* (1993), *Izabrane priče* (1994), *Neobične priče* (1999), *Drugi jezik* (2003), *Senke* (2007) i *Svake noći u drugom gradu* (2008); romane: *Sudija Dimitrijević* (1978), *Cink* (1988), *Kratka knjiga* (1993), *Snežni čovek* (1995), *Mamac* (1996), *Mrak* (1997), *Gec i Majer* (1998), *Svet-ski putnik* (2001), *Pijavice* (2005), *Ludvig* (2007) i *Brat* (2008); knjige eseja: *Prepisivanje sveta* (1997), *Teret* (2004) i *Dijaspora i druge stvari* (2008). Njegovi romani i pripovetke prevedeni su na više svetskih jezika, a dobitnik je Andrićeve nagrade, Nagrade „Fonda Branko Ćopić“, Nagrade „Stanislav Vinaver“, Ninove nagrade, Vitalove nagrade i dr. Od 1994. živi u Kalgariju, u Kanadi.

Rolan Bart (Roland Barthes, 1915, Šerbur – 1980, Pariz), francuski semiotičar, književni teoretičar, kri-

tičar mediokritetstva književnog kritizma i ideologije, pisac i slikar. Rastao je u Bajonu i Parizu. Diplomirao je 1939. godine na Odseku za klasičnu filologiju na Sorboni. Posle rata predavao je na univerzitetima u Bukureštu i Aleksandriji, a od 1960. godine na *Ecole Pratique des Hautes Etudes* u Parizu. 1976. godine postao je profesor književne semiologije na *Collège de France*. Važnija dela: *Le degré zéro de l'écriture* (1953), *Michelet par lui-même* (1954), *Mythologies* (1957; srp. prevod *Književnost, mitologija, semiologija*, „Nolit“, 1971), *Sur Racine* (1963), *Essais critique* (1964), *Éléments de sémiologie* (1964), *Critique et vérité* (1966), *Systeme de la Mode* (1967), *S/Z* (1970), *L'Empire des signes* (1970; hrv. prevod *Carstvo znakova*, „August Cesarec“, 1989), *Sade, Fourier, Loyola* (1971; srp. prevod *Sad, Furije, Lojola*, „Zodijak“, 1979), *Le plaisir du texte* (1973, srp. prevod *Zadovoljstvo u tekstu*, Gradina, 1975), *Roland Barthes par Roland Barthes* (1975; srp. prevod *Rolan Bart po Rolanu Bartu*, „Svetovi“, „Oktoih“, 1992), *Image-Music-Text* (1977), *Fragments d'un discours amoureux* (1977; srp. prevod *Fragmenti ljubavnog govora*, „Karpos“, 2009) i *La chambre claire* (1980; srp. prev. *Svetla komora*, „Rad“, 2004)

Dragana Bošković (1980, Novi Sad), diplomirala je na odseku za srpsku književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu, gde trenutno piše magistarski rad. Objavila je zbirku priča *Faunomenologija* (2008). Piše književnu kritiku i eseje. Živi u Novom Sadu.

Klaudio Damjani (Claudio Damiani, 1957, San Đovani Rotondo, Pulja, Italija), rano detinjstvo proveo je u rudarskom naselju, u podnožju Monte Gargana, pored obližnjeg rudnika, gde mu je otac radio kao upravnik. Od svoje pete godine živi u Rimu, gde je završio književnost i danas predaje italijanski u školi. Jedan je od osnivača časopisa „Braci“ (sa Bepom Salvijom i ostalima), koji je izlazio u prvoj polovini osamdesetih. Prvu zbirku *Fraturno* (Fraturno) objavljuje 1987, potom slede *Moja kuća* (*La mia casa*, 1994), *Rudnik* (*La miniera*, 1997), *Heroji*

(Eroi, 2001), *Okolo vatre (Attorno al fuoco)*, 2006) i *Sanjajući Li Poa (Sognando Li Po)*, 2008). Zastupljen je u relevantnim domaćim i stranim pregledima savremene italijanske poezije, na srpskom, u antologiji *Telo i pogled. Novi italijanski pesnici* (Narodna biblioteka „Stefan Prvovenčani“, Kraljevo, 2006).

Mirko Demić (1964, Gornji Klasnić kod Gline, Hrvatska), objavio je knjige proze: *Jabuke Hesperida* (1990), *Slamka u nosu* (1996), *Čilibar, med, oskoruša* (2001), *Apokrif o Furtuli* (2003), *Sluge hirovitog lučonoše* (2006), *Molski akordi* (2008), kao i knjigu publicističkih tekstova *Sladenje gorčinom* (2008). Proza mu je prevedena na poljski. Od 2002. glavni je urednik časopisa „Koraci“. Živi u Kragujevcu.

Đorđe Despić (1968, Užice), magistrirao je na odseku za srpsku književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu, gde radi kao asistent na predmetu Teorija književnosti. Piše književnu kritiku i eseje. Objavljene knjige: *Aksiološki izazovi* (2000), *Spiralni tragovi – kritike i eseji o srpskom pesništvu* (2005), *Poreklo pesme* (2008). Živi u Novom Sadu.

Nebojša Devetak (1955, Mala Graduš, Banija, Hrvatska), do početka rata u Hrvatskoj 1991. živio je i radio u Sisku. Nakon toga se seli u rodno mesto, zatim Klasnić, Glinu i Petrinju. Bio je urednik „Srpskog glasa“ i predsednik Udruženja književnika RSK. Nakon izgnanstva iz Krajine, živio je u Futogu, Vrbasu, Kisaču. Objavljene zbirke poezije: *Presudna žed* (1980), *I druge bolesti* (1980), *Nepoželjni gosti* (1984), *Zaustavljena projekcija* (1988), *Ključanica* (1991), *Žuđeno vojevanje* (1995), *Rasulo* (1997), *Koraci bez odredišta* (izbor, 2004), *Licem prema naličju* (izabrane i nove pesme, 2004), *Bore i brazgotine* (2005), *Uzalud tražeći* (2008); proza – *Razgrtanje pepela* (1998) i *Nepristajanje na ponuđeno* (2009). Nagrađivan je „Zlatnom strunom“ Smederevske pesničke jeseni, „Pečatom varoši sremskokarlovačke“, te nagradama „Brača Micić“, „Milan Rakić“ i Zmajevom nagradom. Živi u Vrbasu, gde radi u Narodnoj biblioteci „Danilo Kiš“.

Dejan Ilić (1961, Travnik), pesnik i prevodilac. Završio italijanski jezik i književnost na Filološkom fakultetu u Beogradu. Objavio sledeće knjige poezije: *Figure* (1995), *U boji bez tona* (1998), *Lisabon* (2001), *Duvanski put* (2003), *Kvart* (2005), *Iz vikenda* (2008). Pesnički prevodi: Salvatore Kvizimodo, *I odmah je veće*; Leonardo Sinizgali, *Mušice u boci*;

Valerio Magreli, *Prirode i šare*; Bartolo Katafi, *Zimska hiromantija*; Ćezare Paveze, *Dve cigarete*; Umberto Fjori, *Govoriti zidu*; Valerio Magreli, *Vežbe iz tiptologije*; Fabio Pusterla, *Stvari bez istorije*; Đorđo Orelić, *U porodičnom krugu* i antologija savremene italijanske poezije *Telo i pogled. Novi italijanski pesnici*. Preveo i četiri knjige Žana Bodrijara: *O zavođenju*, *Cool Memories*, *Iluzija kraja* i *Duh terorizma*. Živi i radi u Beogradu.

Miloš K. Ilić (1987, Pančevo), studira na Filološkom fakultetu u Beogradu. Objavio je knjigu pripovedaka *Priče o pivu* (2008). Dobitnik je nagrade „Duškovićeve zvona“ za 2004. godinu. Živi u Pančevu.

Valter Jens (*Walter Jens*, 1923, Hamburg, Nemačka), nemački filolog, književni istoričar, kritičar, univerzitetski profesor i pisac. Diplomirao je filologiju na Univerzitetu Hamburg, a doktorirao je na Univerzitetu Frajburg. Predavao je retoriku na univerzitetu „Eberhard Karls“ u Tbingenu, a od 1976. do 1982. bio je predsednik nemačkog P. E. N. centra. Objavio je preko pedeset knjiga iz različitih oblasti. Živi u Tbingenu.

Dragan Jovanović Danilov (1960, Požega), pesnik i likovni kritičar, studirao je na Pravnom i Filozofskom fakultetu u Beogradu na grupi za istoriju umetnosti. Objavio je sledeće knjige: poezija – *Euharistija* (1990), *Enigme noći* (1991), *Pentagram srca* (1992), *Kuća Bahove muzike* (1993), *Živi pergament* (1994), *Evropa pod snegom* (1995), *Pantokr(e)ator* (1997), *Glava harfe* (sa Divnom Vuksanović, 1998), *Alkoholi sa juga* (1999), *Koncert za nikog* (2001), *Hommer predgrađa* (2003), *Gnezdo nad ponorom* (2005) i *Memoari peska* (2008); romani – *Almanah pešćanih dina* (1996) i *Ikonostas na kraju sveta* (1998); knjiga autopoetičkih eseja *Srce okeana* (1999). Jedan je od najprevođenijih srpskih savremenih pesnika i dobitnik više književnih nagrada u zemlji i inostranstvu. Živi u Požegi.

Bengt Emil Johnson (1936, Saksdalen, Švedska), po obrazovanju je kompozitor (producent, urednik i šef na švedskom radiju na kojem je radio sve do penzije), ornitolog, esejist i pesnik. Objavio je preko dvadeset pesničkih zbirki. Važnija dela: *Slavlja (Hyllningarna)*, 1963), *Eseji o Broru Barsku i druge pesme (Essäer om Bror Barsk och andra dikter)*, 1964), *Senoviti pev (Skuggsång)*, 1973), *Prisluškivano*

(Avlyssnat, 1974), *Govor narodu (Tal till folket, 1975)*, *Crveni mesec (Rötmånad, 1976)*, *Za običnim: jesenja pesma (Efter vanligheten: höstlig dikt, 1978)*, *Zimsko sećanje: kultur-lirika, memoari i ekvivalenti (Vinterminne: kulturlyrik, memoarer och motstycken, 1980)*, *Uznemiren (Upprört, 1982)*, *Naime (För resten, 1989)*, *Isto: esej i nekoliko pesama koje slede (Lika: en essä och några dikter som följer, 1991)*, *Krugovi erozije: izbor pesama 1958–1993 (Vittringar: ett urval dikter 1958–1993, 1995)*, *Preko Oksbrobekena (Över Oxbröbäcken, 1996)*, *O istoku (Om öster, 1999)*, *Još jednom (En gång till, 2003)*, *Dok, docnije (Medan, sedan, 2005)*, *Govor sebi samom (Tal till mig själv, 2007)*. Dobitnik je brojnih književnih nagrada i priznanja. Akademik, član Kraljevske muzičke akademije.

Tirston Klark (Thurston Clarke, 1946, Njujork, SAD), američki pisac i istoričar, novinar i svetski putnik. Napisao je 11 knjiga, pretežno publicističkih: *Dirty Money* (1975), *The Last Caravan* (1978), *By Blood and Fire: The Attack on the King David Hotel* (1981), *Lost Hero: The Mystery of Raoul Wallenberg* (1982), *Thirteen O'Clock* (1984), *Equator: A Journey* (1988), *Pearl Harbor Ghosts* (1991), *California Fault* (1996), *Searching for Crusoe* (2001), *Ask Not: the Inauguration of John F Kennedy and the Speech That Changed America* (2004), *The Last Campaign: Robert F Kennedy and 82 Days That Inspired America* (2008).

Miloš Kordić (1944, Komogovina, Banija), školarao se u Jošavici, Komogovini, Petrinji i Zagrebu. Piše poeziju, prozu, kritiku i publicistiku, a bavi se i književnošću za decu. Bio je urednik više listova i časopisa. Objavio je sledeće knjige: poezija – *Postojalo jedno more* (1966), *Spavač čistog sna* (1968), *Grumen* (1971), *Odavde do rata* (1972), *Caprag* (1976), *Dinosaur* (1977), *Izrezano oko* (1982), *Disanje leda* (1985), *Rezači drame i kruha* (1989), *Najava zime* (1990), *Nasljedne pjesme* (1992), *Crna biljka jabuka* (1995), *San o Borhesu* (1998), *Izabrane pjesme* (1999), *Tiho pristajanje* (2004); priče i pripovetke – *Konjanik* (1982), *Đavolov šestar* (2001), *Kao tačke u praznini* (2005), *Propušteno* (2005), kao i nekoliko knjiga za decu. Živi u Beogradu.

Boris Lazić (1967, Pariz), objavio je putopise *Beleške o Arkadiji* (2000) i *Turski divan* (2005), roman *Gubilište* (pod pseudonimom Dimitrije Požarev, 2007), kao i sledeće pesničke zbirke: *Posrnuće* (1994), *Okeanija* (1997), *Strašna muzika o beskraj* (sa Goranom Stojanovićem, 1999), *Psalmi inovernog* (2002)

i *Pesme lutanja i sete* (2008). Radi kao viši lektor za srpski jezik na Univerzitetu Pariz IV Sorbona. Prevodi sa francuskog i engleskog jezika. Živi u Parizu.

Refik Ličina (1956, Radamanci kod Berana), pesnik i prevodilac. Do 1992. godine živeo je u Novom Pazaru, gde je radio kao bibliotekar, a zatim se seli u Lund, Švedska. Objavio je sledeće knjige: poezija – *Poznavanje prirode* (1979, „Brankova nagrada“, nagrada „Goranovog proljeća“), *Pčele* (1983), *Posmrtna počasti* (1993), *Ex Solio* (2001), *April je mesec mrtvi* (izabrane pesme, 2002); proza – *Skonski epigrami* (1996), *Priče iz daljine* (priče za decu, 2003), *Staklenici* (2004), *Dani u Valhali* (2007). Prevodi sa švedskog, uglavnom poeziju (L. Gustafson, T. Transströmer, W. Aspenström, B. E. Johnson, P. Saarikoski, itd). Član je švedskog P. E. N. centra.

Vesna Lopičić (1959), redovni profesor angloameričke književnosti i kulture na Filozofskom fakultetu u Nišu. Autor je studije *Pad u kulturu: ljudska priroda u delu V. Goldinga i M. Etvud* (2002), monografije *Aspects of Autobiography: The Book of Revenge* (2008), zbirke eseja o kanadskoj književnosti *Developing Identities: Essays on Canadian Literature* (2007), kao i udžbenika i više antologija za studente anglistike. Prevela je studiju T. S. Eliota *Ka definiciji kulture*, više zbirki poezije, kratkih priča i roman *Lola by Night* Normana Ravina.

Božidar Mandić (1952, Novi Sad), književnik, dramaturg i likovni umetnik. Od 1979. godine živi u Brezovici na Rudniku. Osnivač komune „Porodica bistrih potoka“. Autor sedamnaest knjiga poezije i proze, bavi se likovnim istraživanjem i avangardnim pozorištem. Izlagao na više samostalnih i grupnih izložbi.

Alis Manro (Alice Ann Munro, 1931, Vingem, Ontario, Kanada), vodeća je feministička spisateljica iz Kanade. Objavila je devet zbirki pripovedaka, kao i roman *Životi devojaka i žena (Lives of Girls and Women, 1971)*. Zbirke pripovedaka su joj tri puta odlikovane nagradom Gavernor – najprestižnijim književnim priznanjem u Kanadi (1968, 1978 i 1986). Na srpski jezik prevedena je njena zbirka priča *Bekstvo (Runaway, 2004)*, u izdanju zrenjaninske „Agore“ 2006. godine.

Dragana R. Mašović, redovni profesor Filozofskog fakulteta u Nišu (Departman za anglistiku).

Prevodilac i autor nekoliko studija iz američke i irske književnosti.

Olga Medenica (Beograd), diplomirala je arhitekturu u Beogradu i od 1990. godine živi u Londonu. Piše za Blog B92 od 2006. godine.

Branislav Miltojević (1956, Niš), kinoamater, ljubitelj filma i stripa. Do sada je, pored ostalih, objavio publikacije: *Glumci za sva vremena* (zajedno sa S. Krstićem, 1991), *Rani radovi Želimira Žilnika* (1992), *Tragovi u plavoj ilovači* (zbornik o američkom anderground stripu, 1994), *Krupni plan* (1999), *Prokletnici rata ili o fikcijskom eskapizmu holivudskog ratnog filma* (2003), *Antologija niškog stripa* (2004), *U paukovoј mreži* (2006), *Katil* (grafički roman, zajedno sa Ivicom Stevanovićem, 2007), *Celuloidni zalogaji B. Jovanovića* (2008). U „Gradini“ je uređivao *Trip*, separat posvećen srpskom alternativnom stripu. Autor je i nekoliko nagrađenih dokumentarnih radio-emisija, zatim drame za decu *Hogar Strašni*, scenarija za slovenački film *Poslednji Žilnik*. Živi u Nišu.

Milica Mirković (1980, Kikinda), magistrirala je na odseku za srpsku književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu, i radi kao lektor na Radio Novom Sadu. Piše oglede iz istorije književnosti i književnu kritiku. Objavljuje u periodici. Živi u Novom Sadu.

Čejen Morison (*Cheyenne Morrison*), rođen u Australiji, bankar i broker, predsednik *Islomaniacs Society*, poslednjih 15 godina putuje po ostrvima, fotografše ih i piše o njima za svetske poslovne i turističke publikacije.

Emil Nolde (*Emil Nolde*, zapravo *Emil Hanzen*; 1867, Nolde, Šlezvig – 1956, Zebil, Holštajn), nemački slikar i grafičar epohe ekspresionizma. Izučio je zanat duboresca u Flensburgu i bio jedno vreme zaposlen kao učitelj crtanja u zanatskoj školi u Sant Galenu (Švajcarska) pre nego što je počeo da se 1898/99. dalje obrazuje za slikara u Parizu. U Drezdenu je 1906. pristupio umetničkoj grupi „Most“ čije teme (velegrad, svakodnevni život) on nije preuzeo. U njegovom opusu, koji pored slika obuhvata i drvoreze i akvarele, nalaze se izuzetni pejzaži i mrtve prirode, ali i religiozni motivi (na primer *Tajna večera*, 1909; triptih *Marija Egipatska*, 1912). Ekspedicijska putovanja po Dalekom istoku (uključujući

i Japan) i po Karibima 1913-14. godine proširila su njegove izražajne mogućnosti. Elementarna snaga boja (pre svega žute, narandžaste, cinober, crvene) koje su nanošene u velikim površinama i pune kontrasta, delom oivičene crnom, jesu karakteristike njegovog stila slikanja. Njegovi uzori bili su autsajderi istorije umetnosti kao što je to bio i on sam: Vinsent van Gog, Džeјms Ensor, Edvard Munk i Pol Gogen. Od 1918. godine živeo je naizmenično u Berlinu, na svom imanju u Zebilu i severnoj Friziji. Nacionalsocijalisti su njegovo delo proglasili degenerisanom umetnošću i 1941. godine zabranili mu rad. Tako su do 1945. nastale njegove *Nenaslikane slike* (akvareli).

Tom Nil (Tom Neale, 1902-1977, Velington, Novi Zeland), moreplovac i svetski putnik, svoj avanturistički život i šestogodišnji boravak na pustom ostrvu Suvarov opisao u autobiografskoј knjizi *An Island To Oneself*, prvi put objavljenoј 1966. godine.

Uroš Pajić (1984, Požega), student je master studija crtanja na Akademiji umetnosti u Novom Sadu. Pesme, ilustracije, stripove objavljivao u zbornicima i periodici. Pored brojnih nagrada iz likovnog stvaralaštva dobitnik je i II nagrade Festivala poezije mladih 2005. u Vrbasu. Živi u Novom Sadu.

Saša Radojčić (1963, Sombor), diplomirao je filozofiju na Filozofskom, magistrirao na Filološkom fakultetu, a doktorirao je na Filozofskom fakultetu u Beogradu. Predaje filozofiju na Učiteljskom fakultetu u Somboru. Piše poeziju, kritiku, eseje i prevodi sa nemačkog. Knjige pesama: *Uzalud snovi* (1985), *Kamerna muzika* (1991), *Amerika i druge pesme* (1994), *Elegije, nokturne, etide* (2001), *Četiri godišnja doba* (2004). Knjige kritika, eseja i studija: *Providni anđeli* (2003), *Poezija, vreme buduće* (2003), *Ništa i prah – antropološki pesimizam Sterijinog Davorja* (2006). Živi u Somboru.

Svetlana Samurović (1964, Loznica), studirala engleski jezik na Beogradskom univerzitetu. Prevodila više dela sa engleskog (Iv Levin, Džon Stjuart Mil), kao i francuskog (Le Korbizje). Radi u osnovnoj školi u Loznici kao nastavnik engleskog jezika.

Đorđe D. Sibinović (1964, Šabac), diplomirao je na Pravnom fakultetu u Beogradu, a magistrirao na Pravnom fakultetu Univerziteta Union u Beogradu. Objavio je sledeće knjige: poezija – *Presto*

(1994), *Plodovi* (1998), *Nešto poverljivo* (2004); eseji – *Tuđe stvari* (2000), *Fremde sahen* (2000), *Zaklon i drugi eseji* (2003); monografije – *Ius omnibus, ogleđi s pravnim povodom* (1996), *Protivpravnost – odlika krivičnog i građanskog vida neprava* (2006). Prevođen je na nemački, makedonski, ukrajinski i engleski jezik. Živi i radi u Beogradu.

Goran Stanković (1958, Niš), diplomirao je na Pravnom fakultetu u Nišu. Piše poeziju, prozu, eseje i dramske tekstove za decu. Stalni kolumnista lista „Politika“ za Internet i digitalnu kulturu. Objavio je knjige poezije: *Lik i pozadina* (1984), *Kvantna mehanika* (1987), *Cyberpunk* (1991), *Prethodna knjiga* (1996), *Terra incognita* (1997), *Četiri doba* (1999), *Litanije* (2008); knjige proze: *Hronike o Hloygeu* (koautor, 1991), *Terra marginalis* (koautor, 1997), *Fizička knjiga* (25 godina fizizma – monografija, 2007), i roman: *U traganju za zlatnom lipom* (2000). Dobio je nagrade: „Prosvetinu“, „Branko Miljković“ i „Pečat varoši Sremskokarlovačke“. Radi kao urednik u Niškom kulturnom centru. Živi u Nišu.

Džon Starok (John R. Sturrock, 1945), engleski pisac, prevodilac, književni kritičar i urednik. Objavio je studije *The French New Novel: Claude Simon, Michel Butor, Alain Robbe-Grillet* (1969), *Paper Tigers: The Ideal Fictions of Jorge Luis Borges* (1977), *Louis-Ferdinand Celine: Journey to the End of the Night* (1990), *The Language of Autobiography: Studies in the First Person Singular* (1993), *The Word from Paris: Modern French Writers and Thinkers* (1998), *Structuralism* (2003). Prevođi sa francuskog i španskog. Urednik je u časopisu „London Review of Books“.

Dragan Stojanović (1945), profesor je na Odsjeku za opštu književnost i teoriju književnosti Filološkog fakulteta u Beogradu. Objavio je zbirke pesama: *Olujno veče* (1972), *SL. Četiri pesme o SL* (1992), *Godine* (2006) i *Nije to sve* (2007); zbirke priča: *Svetska književnost. Naučno proverene pripovesti u kojima se iznosi istina o raznim pitanjima a naročito o ljubavi, razvrstane u četiri knjige* (1988) i *Meseći* (2007); romane: *Dvojež* (1995), *Zločin i kazna* (1996), *Benzin* (2000) i *Okean* (2005), kao i stručne studije: *Fenomenologija i višeznačnost književnog dela. Ingardenova teorija opalizacije* (1977), *Čitanje Dostojevskog i Tomasa Mana* (1983), *Ironija i značenje* (1984), *Dostojewski und Thomas Mann lesen. Von der Fragwürdigkeit und Notwendigkeit des Deutens* (1987), *Ironie und Bedeutung* (1991), *O idili i sreći*.

Heliotropno lutanje kroz slikarstvo Kloda Lorena (1991), *Rajski um Dostojevskog* (1994), *Paradoksalni klasik Tomas Man* (1997), *Lepa biča Ive Andrića* (2003) i *Poverenje u Bogorodicu* (2007). Pored ostalog, preveo je *Doktora Faustusa* Tomasa Mana i širok izbor tekstova Fridriha Šlegela pod naslovom *Ironija Ljubavi*. Živi u Beogradu.

Predrag Šaponja (1972, Novi Sad), diplomirao je engleski jezik i književnost na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Preveo je knjige Doris Lesing, Alis Manro, Ajris Merdok, Luiz Velš, Mišela Fejbera... Dobitnik je nagrade Društva književnika Vojvodine za prevod godine (2007). Živi u Novom Sadu.

Senad Švraka (1964, Tuzla), završio je Matematičku gimnaziju u Tuzli. Posle studija na zagrebačkoj Akademiji dramske umetnosti, radio je na Televiziji Sarajevo kao snimatelj. Rat ga zatiče u Tuzli, a od 1994. do 2004. živio je u Francuskoj. Od leta 2003. naredne četiri godine proveo je na svojoj jedrilici koju je nazvao „Alea“, a za to vreme posećio je neka od najlepših i najzabačenijih mesta na planeti. Više podataka na sajtu www.barba22.ba

Sonja Veselinović (1981, Novi Sad), magistrirala je komparativnu književnost na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Piše eseje, književnu kritiku i poeziju. Objavila je knjigu poetske proze *Poema preko* (2008). Živi u Novom Sadu.

Ivana Vujanović (1975, Beograd), prevodilački rad započinje 2002. godine, tokom studija filozofije na beogradskom Filozofskom fakultetu, honorarnom saradnjom sa kulturnom redakcijom Trećeg programa Radio Beograda, za koju, sa engleskog jezika, prevodi mahom tekstove iz oblasti antropologije. Od 2004. godine radi i kao lektor za izdavačku kuću „Karpos“ iz Loznice i nekoliko nevladinih organizacija.

Slobodan Zubanović (1947, Beograd), pesnik, esejista, urednik. Objavio je sledeće knjige: poezija – *Kupatilo* (1973), *Iz zaostavštine* (1982), *Domaći duh* (1983), *Reporter* (1986), *Strategija lirike* (1995), *Sarkofag* (1998), *Save as* (2005), *Dorčolski diskont* (izabrane pesme, 2006) i *Kad budem imao 64 godine* (izabrane pesme, 2008); knjige eseja – *Skok preko senke* (1995), *Slik* (2005), *More oko Beograda* (zapisi o beogradskim pesnicima, 2005), *Atlas na Crnjanskom*

(2007); *Deset pesama – deset razgovora* (razgovori sa srpskim pesnicima, sa Mihajlom Pantićem, 1992); *Drum za Kareju* (putopis, 1995). Pesme su mu prevedene na engleski, ruski, francuski, italijanski, poljski, rumunski, beloruski, kineski, švedski, slovenački i makedonski jezik. Dobitnik je više književnih nagrada i priznanja. Od 1982. do 2000. godine bio je urednik za poeziju, sekretar i operativni urednik lista „Književne novine“. Radio je, od 1996. do 2001. godine, kao glavni urednik časopisa za poeziju i

teoriju poezije „Poezija“, a od 2001. glavni je urednik „Književnog magazina“. Živi u Beogradu.

Nikola Živanović (1979, Kragujevac) student je opšte književnosti i teorije književnosti na Filološkom fakultetu u Beogradu. Piše pesme, eseje, književne kritike i prevodi poeziju sa engleskog. Objavio je dve zbirke pesama: *Aleja časovnika* (sa Aleksandrom Šarancem, 1998) i *Narcisove ljubavne pesme* (1999).

CIP – Каталогизација у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад

82(05)

POLJA : časopis za književnost i teoriju / urednik
Alen Bešić. – God. 1, br. 1 (1955) – . – Novi Sad :
Kulturni centar Novog Sada, 1955 – . – 23 cm

Šest brojeva godišnje
ISSN 0032-3578

COBISS.SR-ID 5142786